

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1004115181
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1004115181.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Bahníkovvej a členov senátu JUDr. Ľubici Břouškovvej a JUDr. Ľubici Kriškovej v právnej veci žalobcu: Slovenský filmový ústav, príspevková organizácia zriadená Ministerstvom kultúry SR, Grösslingova 32, 811 09 Bratislava, IČO: 891 444, zast. JUDr. Milan Švec, advokát, Vajnorská 98D, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: JAKUBISKO FILM, s.r.o., Nad údolím 113/72, 14 700 Praha 4, Česká republika, IČO: 475 48 819, o vydanie vecí, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb 398/2005-260 zo dňa 26.11.2012, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/398/2005-260 zo dňa 26.11.2012 v znení opravného uznesenia č.k. 27Cb/398/2005-282 zo dňa 16.2.2015 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia č. k. 27Cb/398/2005-282 zo dňa 16.2.2015 návrh na prerušenie konania zamietol a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi zapožičané filmové kópie v mieste sídla žalobcu, a to Bubeník červeného kríža - kombinovaná kópia č. 128/77, Perinbaba - kombinovaná kópia č. 269/85-1, Pehavý Max a strašidlá - kombinovaná kópia č. 293/87, Tisícročná včela I-II - kombinovaná kópia č. 247/83-3, 10 dielov, Sedím na konári a je mi dobre - kombinovaná kópia č. 311/89 -1, 7 dielov, Postav dom, zasad' strom - kombinovaná kópia č. 207/79 - 1, 5 dielov, Dovidenia v pekle, priatelia - kombinovaná kópia č. 320/90 - 1, 4 diely, Vtáčkovia, siroty a blázni, medzinárodné pásy, 10 kotúčov. Tiež uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 99,58 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 721,52 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení súd uviedol, že žalobou podanou na súd dňa 11.8.2004 žiadal žalobca, aby súd určil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi zapožičané filmové kópie v mieste sídla žalobcu, a to Bubeník červeného kríža - kombinovaná kópia č. 128/77, Perinbaba - kombinovaná kópia č. 269/85-1, Pehavý Max a strašidlá - kombinovaná kópia č. 293/87, Tisícročná včela I-II - kombinovaná kópia č. 247/83-3, 10 dielov, Sedím na konári a je mi dobre - kombinovaná kópia č. 311/89 -1, 7 dielov, Postav dom, zasad' strom - kombinovaná kópia č. 207/79 - 1, 5 dielov, Dovidenia v pekle, priatelia - kombinovaná kópia č. 320/90 - 1, 4 diely, Vtáčkovia, siroty a blázni, medzinárodné pásy, 10 kotúčov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 31.1.2011 tak, že v celom rozsahu vyhovel žalobnému návrhu žalobcu a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcu.

Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že prvostupňový súd nepravdivo, zmätočne a nepreskúmateľne rozhodol bez účasti žalovaného, čím mu odňal možnosť konať pred súdom.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Cob/142/2011-242 zo dňa 14.5.2012 prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že prvostupňový súd nerozhodol o návrhu žalovaného na prerušenie konania zo dňa 27.1.2011 pred vynesením rozsudku vo veci samej a preto rozhodol predčasne. Ďalej uviedol, že rozsudok je nevykonateľný, nakoľko výrok presne neurčuje, o ktoré filmy sa jedná, súd nevykonal navrhnuté dôkazy, nevykonal dôkazy, či predmetom vydania nie sú negatívy ale len kópie na zapožičiavanie. Nesprávne posúdil predmet vydania, nakoľko podľa jeho názoru sa naň vzťahuje ochrana podľa autorského zákona. Uviedol, že súd neskúmal zmluvu o zapožičaní, objednávku, nevyočul svedkov.

Súd prvého stupňa zamietol návrh na výsluchy U.. T. J. U.. R.. Podľa názoru súdu mal žalovaný dostatočný časový priestor na zabezpečenie účasti U.. T. na konaných pojednávaníach, resp. založiť do spisu jej písomné vyjadrenie. Na základe uvedeného mal súd návrh na jej vypočutie v konaní trvajúcom od roku 2005 za snahu mariť pojednávanie a oddialiť meritórne rozhodnutie. Návrh na výsluch svedka R. súd zamietol z dôvodu, že podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného, ktorý jeho výsluch navrhol, sa svedok mal vyjadríť k preukázaniu autorských práv U.. T. k zapožičaným kópiám a ich následnej distribúcii, čo však podľa názoru súdu nie je predmetom konania. K rovnakým skutočnostiam právny zástupca žalovaného navrhol vypočuť aj U. T..

Súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatnosti rozhodnutia v konaní 14C/59/2005 zo dňa 27.1.2011. Súd konštatoval, že totožný návrh podal žalovaný dňa 10.12.2005. Na základe návrhu žalovaného súd uznesením zo dňa 24.3.2006 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania 14C/59/2005 vedeného na Okresnom súde Bratislava I. Voči uzneseniu sa odvolal žalobca odvolaním zo dňa 19.4.2006. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2Cob/136/2006-64 zo dňa 30.11.2006 uznesenie o prerušení konania zrušil. Súd konštatoval, že sa v prípade návrhu žalovaného zo dňa 27.1.2011 jedná o totožný návrh s návrhom zo dňa 10.12.2005, pričom v období medzi návrhmi žalobca ani žalovaný nevyprodukovali žiadny relevantný dôkaz, ktorým by zmenili dôkazný stav v konaní. Na základe uvedeného mal súd za to, že vo veci návrhu na prerušenie konania bolo právoplatne rozhodnuté.

Súd prvého stupňa v rozsudku poukázal na ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 132, § 153 ods. 1, § 155 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa uviedol, že predmetom konania je vydanie zapožičaných filmových kópií, ktoré zapožičal žalobca žalovanému na základe jeho písomnej objednávky v zmysle výpožičného poriadku, a ktoré žalovaný nevrátil vo výpožičnej lehote ani v náhradnej lehote, ktorú mu žalobca na vrátenie filmových kópií poskytol. Z uvedeného podľa súdu prvého stupňa vyplýva, že v tomto konaní sa žalobca domáha vrátenia nosičov, ktoré zapožičal žalovanému, a súd prvého stupňa poukázal na to, že aj podľa názoru odvolacieho súdu pre posúdenie dôvodnosti tohto nároku nie je významné určenie práv výrobcu v zmysle autorského zákona. Na základe uvedeného nie je dôvodným a právne chrániteľným ani dôvod, pre ktorý žalovaný predmetné filmové kópie zadržáva (čo otvorene priznal), a síce jeho presvedčenie, že je ich vlastníkom. Súd prvého stupňa pripojením spisu 14C/59/2005 tohto súdu zistil, že predmetom tohto konania je určenie, že žalobca nie je výrobcom (vlastníkom) diel označených žalovaným (v konaní 14C žalobcom). Z vyjadrení sporových strán, z komunikácie, objednávky, zmluvy je podľa súdu prvého stupňa nesporné, že predmetom konania a predmetom vydania sú kópie filmov a nie negatívy alebo mastre. Sám žalovaný to potvrdil v každom vyjadrení, oznámení alebo inom písomnom dokumente. Ďalej je podľa súdu prvého stupňa nesporné, že predmetné kópie sú len materiálnymi nosičmi, na ktorých je zaznamenaná kópia autorského diela. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že žalovaný v konaní 14C žaluje určovacou žalobou negatívne určenie, že žalobca nie je výrobcom (ergo nositeľom autorských práv) predmetných filmových diel. Z toho podľa súdu vyplýva, že sám žalovaný v súčasnosti považuje žalobcu za autora diela a konaním 14C sa snaží v prípade úspechu získať výrok, že ním nie je. Podľa názoru súdu je nesporné, že ani úspechom v konaní 14C nevznikne žalovanému vlastnícke právo k nosičom (hnutelným veciam), ktoré si zapožičal od žalobcu a na ktorých sú zaznamenané kópie autorských diel. Úspechom v spore 14C vznikne žalovanému len právo zakázať žalobcovi distribuovať a rozmnožovať autorské diela U.. T., dosiahnuť vydanie negatívov (mastrov) diel a nárok na bezdôvodné obohatenie, ktoré žalobca získal rozmnožovaním a zapožičiavaním diel žalovaného. Vlastnícke právo k nosičom, na ktorých sú zaznamenané kópie, zostane žalobcovi. O vedomosti žalovaného, že predmetom

konania sú len kópie diel, svedčí podľa súdu aj list zo dňa 16.5.2007, v ktorom U. R. T. - W. oznámila ministromi kultúry SR, že si ponechajú v správe po jednej filmovej kópii z každého filmového diela.

Súd tiež uviedol, že medzi účastníkmi na základe ich vyjadrení bolo nesporné, že negatívy diel, ktoré sú predmetom autorskej ochrany, boli v priebehu celého konania a v čase vyhlásenia rozsudku v držbe žalobcu a nikdy neboli predmetom vypožičania žalovaným.

K nevykonateľnosti rozsudku tvrdenej žalovaným pre nedostatočné určenie predmetov vydania súd konštatoval, že označenie kópií bolo dostatočné pre ich vypožičanie žalovaným od žalobcu a z toho dôvodu je dostatočným aj pre dosiahnutie ich vydania. Nie je oprávnením súdu skúmať archívne označovanie kópií žalobcom.

K tvrdeniam žalovaného, že súd neskúmal platnosť zmluvy, objednávky a prevzatia súd konštatoval, že žalovaný počas celého konania od roku 2005 až do vyhlásenia rozsudku žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil platnosť a záväznosť uvedených dokumentov, neodôvodnil dôvody neplatnosti a ani nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu na preukázanie týchto tvrdení.

Súd uzavrel, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že na základe písomnej objednávky žalovaného uzatvoril so žalovaným zmluvu o odplatnom vypožičaní predmetných filmových kópií, preukázal ich prevzatie žalovaným prostredníctvom poverených osôb, preukázal ich držbu žalovaným v čase vyhlásenia rozsudku a preukázal nedôvodnosť ich úmyselného zadržovania žalovaným.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v zmysle § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a). Poukázal na to, že skutočnosť, že negatívy diel boli v priebehu celého konania a v čase vyhlásenia rozsudku v držbe žalobcu, nebola nijakým spôsobom dokázaná, nakoľko určenie, v ktorých prípadoch sa jedná o originály a v ktorých prípadoch sa jedná o kópie, dokáže s presnosťou určiť len znalecké posúdenie. Vzhľadom na tento skutkový stav nie je možné podľa neho určiť, ktoré formy diela (negatívy, kópie) sú v jeho držbe a ktoré sú teda predmetom autorskej ochrany. Tvrdenie, že dotknuté hnutelné veci sa nachádzajú v jeho dispozícii, je nepravdivé. Niektoré z diel boli požičané tretím osobám do zahraničia za účelom prezentácie/organizovaných výstav tvorby T. T. s vedomím žalobcu. Uvedené mal potvrdiť vo svojej výpovedi riaditeľ žalobcu L. J. U. R..

Žalovaný vytkol, že súd prvého stupňa nevykonával žiadne dokazovanie v predmetnej právnej veci a vychádzal len z podaného návrhu žalobcu a jeho príloh. Toto sa udialo napriek tomu, že právny zástupca žalovaného niekoľkokrát opakovanne žiadal vykonať výsluch U. T. ako konateľky žalovaného. Svedecká výpoveď U. T. mala ozrejmiť a podať argumentáciu k predmetným skutočnostiam, hlavne k objednávke zo dňa 14.3.2003, čo predstavuje zásadný dôkazný prostriedok uvádzaný žalobcom. Toto žalovaný žiadal s ohľadom na fakt, že v danej dobe konala aktívne za žalovaného a celý proces usporiadania a realizácie retrospektívnej prehliadky T. očami T. bol pod jej kuratelou a vedením. Je pravdou, že U. T.Á. sa nezúčastnila niektorých pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia ako aj v poslednej dobe starostlivosti o chorého manžela. Napriek tomu chcela v predmetnej veci vypovedať. Rovnako súd prvého stupňa neumožnil vypočuť U. R., D. P. N. Ú., ktorého žalovaný navrhol ako svedka, aby sa vyjadril k okolnostiam vypožičania predmetných kópií a samotného konania v tejto veci, ako aj komunikáciou so žalovaným.

Žalovaný tiež vytkol, že súd prvého stupňa neprihliadol k jeho návrhu na prerušenie konania s ohľadom na prebiehajúci spor pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 14C/59/2005 o určenie práv rozmnožovať a šíriť dielo. Konanie je vedené vo veci určenia autorských a iných práv k filmom T. T.. V tomto prípade sa jedná aj o filmy, ktorých vydanie požaduje Slovenský filmový ústav. Výsledok tohto konania mohol mať zásadný vplyv na toto konanie, nakoľko by sa modifikovala povinnosť vydať diela, ku ktorým má autorské práva žalovaný nadobudnuté od U. T. T..

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Zároveň žiadal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že sa od počiatku domáha vydania filmových kópií, a preto posudzovanie predmetu, ktorý má byť vrátený, z hľadiska ochrany autorského práva ako diela, je pre rozhodovanie v merite irelevantný. Žalovaný vo svojom odvolaní uvádza veľmi neurčito a nezrozumiteľne, že niektoré z diel boli požičané tretím osobám do zahraničia za účelom prezentácie. Z tohto tvrdenia však nevyplýva, že by nemal v držbe filmové kópie, ktoré sú predmetom sporu. Žalobca poukázal na to, že súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie, preskúmal žalobcom predložené listinné dôkazy, a to najmä preberacie protokoly potvrdené žalovaným, v ktorých je výslovne uvedené, že ide o filmové kópie. V tomto spore je právne irelevantné skúmanie autorských práv, nakoľko predmet sporu nesúvisí s autorskými právami k filmom, ale predmetom sporu je vydanie materiálneho substrátu - nosičov, na ktorých sú zaznamenané predmetné filmové diela.

Žalobca tiež konštatoval, že U. T. ako konateľka žalovaného sa mohla kedykoľvek zúčastniť pojednávania ako účastník konania, čo však neurobila (zúčastnila sa pojednávania len dňa 6.3.2012). Nezúčastnila sa ani posledného pojednávania vytyčeného prvostupňovým súdom po vrátení veci odvolacím súdom, napriek tomu, že už v rámci prvého odvolania túto skutočnosť žalovaný napádal. Zároveň v danej veci mohla U. T. podať za žalovaného aj vyjadrenie, čo tiež nevykonala.

Čo sa týka návrhu na prerušenie konania, žalobca uviedol, že žalovaný už v minulosti podal totožný návrh na prerušenie konania, o ktorom bolo rozhodnuté prvostupňovým súdom uznesením 27Cb/398/2005-52 tak, že súd konanie prerušuje do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/59/2005, avšak odvolací súd uznesením 2Cob/136/2006-64 predmetné rozhodnutie zrušil.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p., pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli súdu dňa 7.10.2015 podľa § 156 ods. 3 O.s.p. Po preskúmaní obsahu spisu, oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalovaného a s vyjadrením žalobcu k odvolaniu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci prvostupňovým súdom. Súd prvého stupňa sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi žalovaného, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

1.) Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou odvolateľa, že nebolo dokázané, že negatívny diel boli v priebehu celého konania a v čase vyhlásenia rozsudku v držbe žalobcu (zrejme mal na mysli žalovaného - poznámka odvolacieho súdu), nakoľko určiť, v ktorých prípadoch sa jedná o originály a v ktorých prípadoch sa jedná o kópie dokáže určiť len znalecké posúdenie. Vzhľadom na to nie je možné určiť, ktoré formy diela (negatívny, kópie) sú v držbe žalovaného a teda sú predmetom autorskej ochrany. Niektoré z diel boli požičané tretím osobám do zahraničia s vedomím žalobcu.

K tomu odvolací súd uvádza, že z listinných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení súd prvého stupňa, jednoznačne vyplýva, že sa jednalo o zapožičanie filmových kópií filmov D. T. T. uložených v archíve Slovenského filmového ústavu. Dôkazom o tom, že sa jedná o vydanie kópií, je najmä samotná objednávka žalovaného, ako aj preberacie protokoly potvrdené žalovaným, kde je výslovne uvedené, že ide o filmové kópie. Je preto irelevantné, aby sa v danej veci súd zaoberal autorskými právami k daným filmom, keďže predmet sporu v danom prípade nesúvisí s autorskými právami k filmom. Predmetom vydania sú kópie filmov (nosiče) a nie negatívy alebo mastre. Tvrdenia žalovaného, že niektoré diela boli požičané tretím osobám do zahraničia, je neurčité a nevyplýva z neho, že žalovaný nemá v držbe diela, ktoré sú predmetom sporu.

2) Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zistil, že prvostupňový súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Námietku žalovaného, že súd prvého stupňa nevypočul v konaní p. T. ako B. Ž., hlavne k objednávke zo dňa 14.3.2003, ani nevypočul p. R., D. P. k okolnostiam zapožičania predmetných kópií, považuje odvolací súd za právne irelevantnú.

U. T. sa od začatia konania v r. 2007 mohla kedykoľvek ako štatutárny zástupca účastníka zúčastniť pojednávania vo veci, tak ako sa dostavila na pojednávanie pred odvolacím súdom dňa 6.3.2012 popri svojom právnom zástupcovi. Nezúčastnila sa ani na pojednávaní pred prvostupňovým súdom po vrátení veci odvolacím súdom, ani nepodala za žalovaného žiadne vyjadrenie. Navyše, žalovaný bol v konaní (až do 19.9.2013) zastúpený advokátskou kanceláriou. Okolnosť, prečo súd prvého stupňa nevypočul U.. R. J. U.. T. v rozsudku súd prvého stupňa riadne odôvodnil a vzhľadom k tomu, že predmetom sporu neboli autorské práva U.. T., odvolací súd má za to, že nevykonanie tohto dôkazu nemôže mať vplyv na zistený skutkový stav, vyplývajúci najmä z listinných dôkazov. V konaní bolo preukázané, že k zapožičaniu filmových kópií na základe objednávky žalovaného zo strany žalobcu došlo a žalovaný ich doposiaľ nevrátil. Tak, ako to konštatoval súd prvého stupňa pre posúdenie dôvodnosti nároku v tomto konaní nie je významné určenie práv výrobcu v zmysle autorského zákona, ktoré je predmetom konania vedeného pod sp. zn. 14C/59/2005.

Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa správne zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, podaný žalovaným dňa 27.1.2011.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konanie najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotením dôkazov nazývame činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd nie je obmedzovanými zákonnými predpismi v tom zmysle, ako ten či onen dôkaz hodnotiť (zásada voľného hodnotenia dôkazov), súd však musí vychádzať zo všetkého, čo v konaní vyšlo najavo. Súd pritom nie je viazaný žiadnym poradím významu a preukázanej sily jednotlivých dôkazov. Každý z účastníkov nesie dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že výber dôkazných prostriedkov je na vôli účastníka, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané, rozhoduje súd podľa svojej úvahy. Odvolací súd považuje postup prvostupňového súdu pri vykonávaní dokazovania za správny a nevypočutím navrhovaných svedkov nedošlo k porušeniu práv žalovaného a k odňatiu práva konať pred súdom. O takýto stav by išlo vtedy, ak by súd svojím procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnuť vykonanie dôkazov, čo sa však v danej veci nestalo. Pokiaľ súd na procesné úkony účastníkov reaguje primeraným, zrozumiteľným spôsobom, v súlade s procesným poriadkom a nevykonanie dôkazov odôvodní, nemožno jeho postup hodnotiť ako odňatie možnosti konať pred súdom.

Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v znení opravného uznesenia podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., keďže žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, a preto by mu patrila náhrada trov odvolacieho konania, avšak žalobca si v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. trovy nevyčíslil, pričom okrem trov právneho zastúpenia mu iné trovy zo spisu nevyplývajú, a z tohto dôvodu mu odvolací súd v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.